

ВАСИЛЪ ЛЕВСКИ

VI.

Среща съ Любенъ Каравеловъ. Въ това време Л. Каравеловъ билъ освободенъ отъ затвора въ Буда-Пеща и се прибралъ въ Букурещъ, а Раковски вече билъ умрѣлъ. Сега Каравеловъ застаналъ начело на народнитѣ работи задъ граница. Наскоро дошелъ отъ България и Левски да се срѣщне съ него. Левски му съобщилъ, че българскиятъ народъ не е готовъ за общо въстание и че, за да се подготви, се иска дълга и продължителна работа. Чети не бива да се пращатъ, защото тѣ само дразнятъ и озлобяватъ турцитѣ и съ това се пакости на народа.

Каравеловъ, Левски и другитѣ по-близки тѣхни приятели съставили обширенъ планъ за подготовка на цѣлия български народъ за общо въстание и веднага основали въ **Букурещъ Български централенъ революционенъ комитетъ**, който да подготви въстанието въ България.

Първата задача на комитета била да основе въ всички български земи мѣстни комитети.

Каравеловъ билъ избранъ за председателъ на централния комитетъ, а съ опасната работа — да се уредятъ комитети вжтре въ страната — билъ натоваренъ пакъ Левски.

Сега вече двата главни стълба на народното дѣло били Каравеловъ и Левски, които взаимно се допълняли. Каравеловъ билъ човѣкъ на ума, на науката, на перото, на идеитѣ, а Левски на **практическиитѣ работи**, на опита. Тѣзи двама български великани сж врѣстници, съседи по мѣсторождение — единиятъ отъ Копривщица, а другиятъ отъ Карлово — еднакво преданни на народното дѣло, освобождението на България, еднакво напоени съ умраза къмъ турцитѣ. Но тѣ се различавали и по много нѣща. Каравеловъ билъ нервенъ, лесно се ядосвалъ, мѣмрѣлъ, гълчалъ, осжждалъ, а Левски билъ тихъ, спокоенъ, милъ и приятенъ въ говоръ и вънкашно, омаенъ пѣвецъ, безстрашенъ и всичко обмислялъ бавно и спокойно, затуй билъ и непоколебимъ въ решенията си.

Следъ срещата си съ Каравелова и следъ основаване на централния революционенъ комитетъ, Левски се разтичалъ изъ ромънскиитѣ градове, гдето живѣли българи-бѣжанци, организиралъ ги, основалъ мѣстни комитети и ги наредилъ на работа: да събиратъ пари, да купуватъ оръжие, да записватъ доброволци за въстание.

Въ **Ловечъ**. Подиръ това, съ пълни дисаги бунтовнически вестници и книжа, Левски се прехвърлилъ въ България. Най-първо миналъ презъ Плѣвнѣ и скоро се озовалъ въ Ловечъ, гдето образувалъ първия мѣстенъ революционенъ комитетъ въ България. Веднага гр. Ловечъ и Ловчанскиятъ комитетъ станали срѣдище, центъръ на комитетитѣ въ България. Оттукъ Левски излизалъ да обикаля страната, оттукъ пращалъ и своитѣ розпо-